

ταχ-κίδα = χαλκοῦν τι νόμισμα) Κύπρ. **β)** Δυσκόλως ἀκοινωνῶ τοῖς ἄλλοις, σεμινύνομαι, καμαρώνω Κεφαλλ.: δεῖνα ἀκριβεύεται. **3)** Υπερτιμῶμαι, γίνομαι ἀκριβὸς Σ. — Λεξ. Περιδ.: Τώρα ἀκριβέψανε ὅλα Σ. — Πβ. ἀκριβένω, ἀκριβέστερος, ἀκριβέστερη.

ἀκριβείας ἀμάρτ. Μέσ. ἀκριβιάζομαι Πελοπν. (Αρεόπ. Μάν.) ἀκριβιάζομαι (Μάν. Πλάτος.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός.

Είμαι φιλάργυρος, φιλαργυρεύομαι ἔνθ' ἀν.: Αὐτὴν ἡ μαρτυρία ἀκριβεύεται Αρεόπ. Πβ. ἀκριβένω, ἀκριβέστερος, ἀκριβέστερη, ἀκριβέστερη, ἀκριβώνω.

ἀκριβείας Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός.

Υπερτιμῶμαι, γίνομαι ἀκριβός: Ἀρχήνες εἰς ἀκριβίζει πάλι τὸ φωμί. Πβ. ἀκριβένω, ἀκριβεύω, ἀκριβέστερος, ἀκριβώνω.

ἀκριβογιόδες δ, σύνηθ. ἀκριβογιόδες Σάμ. Στεφελλ. (Αίτωλ.) κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός καὶ τοῦ οὐσ. γεός.

Ο λίαν ἀγαπητὸς υἱός, συνήθως ἐπὶ μονογενοῦς ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Ἀκριβογέ μον τοελεπῆ, δμοδφο παλληκάρι,
δὲν ἦτο γρῆμα κε ἀδικον δ Χάρως νὰ σὲ πάρη!
Κρήτ.

Μήν εῖδιτι τοὺν γεούλλη μον κὶ τοὺν ἀκριβογιόδες μον;
Στεφελλ. (Αίτωλ.) Πβ. ἀκριβοθυγατέρα.

ἀκριβοεξετάζω ἀμάρτ. ἀκριβοεξετάζω Θράκ. — Λεξ. Λάουνδ. ἀκριβοεξετάζον Θράκ. (Αδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβά καὶ τοῦ θ. ἐξετάζω.

Ἐξετάζω μετὰ προσοχῆς, λεπτομερῶς.

ἀκριβοζηλεμένος ἐπίθ. ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλαλ. 28.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός καὶ τοῦ ζηλεμένος μετοχ. τοῦ θ. ζηλεύω.

Ο λίαν ἀξιοζήλευτος: Ποίημ.

Κ' ἡ μιὰ 'σ τὴν ἄλλη δλόχαρες γιὰ παλληκάρια λένε
καὶ γιὰ τὰ πλούσια τους προικά τ' ἀκριβοζηλεμένα.

ἀκριβοθυγατέρα ἡ, Εῦβ. (Κύμ.) Νίσυρ. Πελοπν. (Μάν.) κ. ἀ. ἀκριβοδυχατέρα Πελοπν. (Γορτυν. Κορινθ. Λάστ. Σουδεν.) — ΚΠαλαμ. Τραγούδ. Πατρ. 25

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός καὶ τοῦ οὐσ. θυγατέρα.

Η λίαν προσφιλῆς θυγάτηρ, συνήθως ἐπὶ μονογενοῦς ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Μὲν μάννα εἶχε δμοδφη ἀκριβοθυγατέρα
Κύμ. Νίσυρ.

Ἐ, Κατερῆνα, χήνα μον, | ἀκριβοθυγατέρα μον,
τ' ἡτανε τοῦτο πόκαμες!

Μάν. Εὐτοῦνο εἰν' τῆς τδούπας μ', το' ἀκριβοδυχατέρας.

— Μανούλλα, ἐγώ 'μαι ἡ τδούπα σου, ἡ ἀκριβοδυχατέρα
(τδούπα=κόρη) Σουδεν. — Ποίημ.

Μ' ἀνάθρεφ' δ πατέρας μον ἀκριβοθυγατέρα
κε δόλιος ἐλαχτάριζε γιὰ μένα νύχτα μέρα
ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἀν.: Συνών. ἀκριβοκοδούλλα. Πβ.
καὶ ἀκριβογεός.

ἀκριβοθώρητος ἐπίθ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Οἰν.) ἀκριβούσθωρος τους βόρ. ίδιωμ. ἀκριβοθώρετος Κρήτ. Κύθηρ. Πάρ. Πόντ. (Κερασ.) Σύμ. ἀκριβοθώρατος Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ θ. ἀκριβοθώρητος.

1) Ο διὰ χρόνου ἡ σπανίως βλεπόμενος ἔνθ' ἀν.: Εγινες - εἰσαι ἀκριβοθώρητος, δὲ μᾶς ἔρχεσαι πεὰ σύνηθ. **2)** Ακριβοθώρητος, Κωσταντῆ, μῆνες νὰ σὲ δοῦμεν Κύπρο. **3)** Ακριβοθώρητος ἐγένουσσον Οἰν. Συνών. ἀκριβοθώρητος (ἰδ. ἀκριβοθώρητος). **2)** Εκεῖνος τὸν δοποῖον δυσκόλως δύναται τις νὰ πλησιάσῃ, δυσπρόσιτος, δυσπρόσοδος Ζάχ. Κρήτ. Πάρ. Πβ. ἀκριβομίλητος 2. **3)** Πολύτιμος ΚΠαλαμ. Ασάλ. ζωὴ² 121: Ποίημ.

Φύτρωσαν ἄντρες πολεμόχαροι | σὰν τὰ διαμάντια ἀκριβοθώρητοι.

ἀκριβοθωρῶ ἀμάρτ. ἀκριβούσθωρος Θράκ. (Αδριανούπ.) Μετοχ. ἀκριβοθωρημένος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβά καὶ τοῦ θ. θωρῶ.

1) Βλέπω μετὰ προσοχῆς Θράκ. (Αδριανούπ.) **2)** Μετοχ. ἀκριβοθωρημένος, δ σπανίως βλεπόμενος Κύπρο. : Ἄσμ.

Καλῶς ἡρτεν Ἀχμέτ δᾶς ἀκριβοθωρημένος
Κύπρο. Συνών. ἀκριβοθωρημένος.

ἀκριβοκαμένος ἐπίθ. Σ. —

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός καὶ τοῦ καμένος μετοχ. τοῦ θ. καὶ ιω.

Φιλάργυρος: Είναι μιὰ ἀκριβοκαμένη! Σ. — Συνών. ἀκριβάνθρωπος, ἀκριβοκόπος, ἀκριβός.

ἀκριβοκανακάρις ἐπίθ. ἀμάρτ. Θηλ. ἀκριβοκανακάρια Κάσ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἀκριβός καὶ κανακάρις.

Ο πολλῶν τυγχάνων θωπειῶν: Ἄσμ.

Μεριμά μον χρουσοπράσιη, ἀκριβοκανακάρια μον,
νὰ μπόρουν νὰ σ' ἀνέσπαα, νὰ σ' ἡφερνα κοντά μον.

ἀκριβοκέρδητος ἐπίθ. ΠΠαπαχριστοδ. Θράκ. Ἡθογραφ. 4,52.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβά καὶ τοῦ ἐπιθ. *κερδητὸς <κερδαίνω.

Ο μετὰ δυσκολίας καὶ μόχθου κερδιζόμενος: Νὰ γεμίζῃ τὰ κεμέρια τῶν δικῶν του γιδμοβοσκῶν ἀπὸ δολλάρια ἀκριβοκέρδητα καὶ ματωμένα.

ἀκριβοκοιτάζω Θράκ. — Λεξ. Λάουνδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβά καὶ τοῦ θ. κοιτάζω.

Περιποιοῦμαι πολύ.

ἀκριβοκόπος ἐπίθ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) **2)** Κριβοκόπος Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-κόπος, περὶ ής ίδ. ΓΧατζιδ. ἐν Αθηνᾶ 22 (1910) 245 κέξ.

Φιλάργυρος, γλίσχρος ἔνθ' ἀν.: Παροιμ. Τ' ἀκριβοκόπον τὸ πονγγὶ σὲ χαροκόπον χέρια (τὸν φιλάργυρον συνήθως κληρονομεῖ ἀσωτος υἱὸς καταδαπανῶν τὴν περιουσίαν του) Λακων. Συνών. ἀκριβάνθρωπος, ἀκριβοκαμένος, ἀκριβός, ἀντίθ. χαροκόπος.

